לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

פרק ד' דאבות

שבת קודש פרשת קרח – ג' תמוז תשפ"ב Shabbos Parshas Korach - July 2, 2022

9:14 – אר"א שמע / הגר"א – 6:58 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:38 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 6:58 | אה"כ / פלג המנחה עש"ק – 6:58 | הדלקת נרות שבת – 3:19 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:45 | פוף זמן תפילה/הגר"א – 10:30 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:33 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 9:23 | צאה"כ / לרבינו תם – 9:45

courtesy of myzmanim.com

פקודה להבדילם מאהלי האנשים הרשעים האלו, ולמה ימצאו הבלים אלו חן בעיני שומעיהם, אחר שהם עצמם שתו את כוס התערלה במצרים?

וכדי ליישב את הדברים נקדים את ביאורו של **מרז הבעש"ט זי"ע** על מאמר הגמרא (שבת עה.) שוחט משום מאי חייב? רב אמר משום צובע' - שוחט' הוא היצר הרע. ונקרא 'שוחט' כי הוא המסית את האדם לעבירה. ואח"כ עולה ומסטיו עליו כדי לקבל רשות להרגו. והנה איתא בגמרא (סוכה נב.) שלעתיד לבוא מביאו הקב"ה להיצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. ועל זה שואלת הגמרא [בשבת] שוחט משום מאי חייב?' - מהו חטאו של היצר הרע הנקרא שוחט שבגינו יתחייב הוא עצמו שחיטה לעתיד? שהרי בזה שמסית את בני האדם לעבירה אינה סיבה מוצדקת להענישו. שהרי לכך נוצר. והקב"ה בעצמו מינה אותו לתפקיד זה? ומשיבה הגמרא 'משום צובעו' – אין מענישים אותו על עצם ההסתה כי אם על אופז ההסתה. כי הקב"ה לא ציוהו כי אם לפתות את האדם לעבירה. והיינו שיפתה את האדם 'למרוד במלכות שמים' תמורת רווח כל שהוא. אר יודע היצר שאם יהיו דבריו בהירים לא יתרצה האדם לעבור על פקודת מלכו גם אם יבטיח לו כל הוז דעלמא. על כן הינו מתחכם ומשבר את אזני האדם שאיז שום חטא ואשמה בביצוע אותה פעולה שאודותיה הוא מדבר. ובכר מסמא הוא את עיני הבריות מלראות את האמת. וזהו 'צובע' שצובע את העבירה כדי שלא יכירו במהותה כדי שיכשלו בה, ועל זה אכן יתחייב בשחיטה. כי בזה מועל הוא בתפקירו.

ש כשלו בו, וכל והאבן ינור ב בשרטה, כ בורכו על יהש משמחת כ'עד נאמן' על מאמרו תמיהתינו על דתן ואבירם ועל הנלווים עליהם משמשת כ'עד נאמן' על מאמרו של מרן הבעל שם טוב זי"ע, רואים אנו בחוש איך ביכולתו של היצר להוכיח להאדם איך התענג כביכול במצרים בכדי שישתוקק לחזור לשם ו'לשם מצוה' יועק על משה רבינו שהינו ח"ו חוטא על שהוציא את ישראל משם.

כל הבגד הוא של תכילת בודאי יבא לידי הזכירה של הכסא הכבוד, וא"כ מדוע איכא מצוה להטיל בו פתיל תכילת. וכפשוטו נשמע שטענתו הוא טענה נכונה. אמנם קורח טעה טעות גדולה. כ' ר' משה פיינשטיין זצ"ל (ודדש משה) שהאמת הוא, שכל הטעמים של המצות, אפילו הטעמים שמפורש בהתורה הקדושה [כמו מצות ציצית שע"י ראיתה יבא לידי "ועשיתם אותם"]. הם בודאי טעמים אמתיים, מ"מ אינם משנים דיני המצוה, שעיקרו של עשיית המצוה הוא אך ורק מכח הגזיה"כ, כמו שלא נתגלה כל הטעמים של שאר המצות, ומזה נדע שכ"ש הטעמים

של הראושנים אינם כלום לענין עצם חיוב הדין, שהדין הוא רק מגזיה"כ, עכת"ד.

ונראה שיש להוסיף, שזהו עיקרו טעותו של קרח, שהרי קורח עשה "חשבונות",

ולא האמין האמונה פשוטה שיהודי חייב להאמין, בנבואת משה רבינו, ובתורת ה:

וכיון שקרח עשה "חשבונות" בטעם עשיית המצות, ואמר באיזה אופן חייב לעשות

המצות ובאיזה אופן אינם צריך לעשותם, כמו שטען קרח שטלית שכולו תכילת

פטור מציצית, זהו התחלת הטעות, ואמר שבאמת הגדולה ראוי להיות לו, ולא

האמין בנבואת משה רבינו, שהגדולה אינו ראוי לו. ולפי"ז יש להוסיף עוד, שמטעם

זה פרשת "חוקת" הוא אחר פרשת קרח, שהאופן לתקן חטא של קרח הוא לעשות

המצות מטעם שהם "חוק", והיינו לעשותם אך ורק מטעם שציונו השי"ת בלי שום

טעם. ווה מורה על האמונה פשוטה שיהודי חייב להאמין בהשי"ת ובתורתו.

שאת חגודצ רבי גמלאל חכון רביסבין שלים"א, ריי שער השמים ירושלים עיודין

המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר ... (מו-יג) - דע את האויב!

∏נה כל המתבונן בדבריהם של דתן ואבירם, לא תהיה ביכולתו למצוא פתרון לתמיהתו, האיך יכנו אלו הרשעים את ארץ מצרים כ'ארץ זבת חלב ודבש' הלוא אי אפשר כלל לתאר את מצבם הנורא של בני ישראל בעודם במצרים, עצם צערם מצד מעמדם כעבדים אי אפשר לתאר, וכי ניתן כלל להעלות על הדעת עומק צער נפשם מעצם ההשפלה? ומי מדבר על צער הגוף שהיתה גם היא מורגשת בכל עת, כאשר המצריים אצים בהם וכופים אותם במלאכה המייגעת את הגוף ומשברתו. ובנוסף עינו את ישראל בעוד צרות והשפלות המסמרים שערת כל ראש המתבונן בהם, השליכו את ילדיהם במים ר"ל, וגם החשיבו אותם כלבנים לשקעם בתוך הבנין, והאחרון הכביד את ילדיהם במים ר"ל, וגם החשיבו אותם כלבנים לרפואתו של מלכם הצורר, והמוני ילדים היו נשחטים מידי יום ביומו רק כדי להמציא את דמם לרפואה, מי יכול לשער את גודל ההשפלה שהיתה מנת חלקם של ישראל? כל מי שיש לו מוח בקדקדו יבין שאין לך קשה מזה הסבל, ואכן כך איתא ממרן האר"י הקרוש, שזה השעבוד היה הקשה מכל השעבודים, והתואר 'כור הברזל' (מלכים-א ת, נא) יעיד על כך.

לאור זאת, מי הוא זה אשר לא יחד אפו בהביטו בדבריהם החצופים של דתן ואבירם אשר בועטים בצורה כה גסה בטובת משה רבם שהיה שליח ה' להוציאם מבירא עמיקתא ולקדשם לעם הנבחר, ויזעקו לעברו שהוציאם מארץ זבת חלב ודבש? וביותר תגדל התמיהה על הידוע מפי ספרים וסופרים שעל אף שלא היו בדבריהם טעם והגיון, עשו הדברים רושם על כמה וכמה נפשות מישראל, עד שהוצרך משה רבינו להוציא

עדותיך אתבונן אפשרין שלטיא, בעמיט שווו אברום

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן ... (מז-א) – משה ואמת ותורתו אמת אתא התחמנט (מני ב): "אה בתנה למנודה מני דונוני דרה של הנו מודשל מנו

איתא בתנחומא (ס" ב"): "מה כתיב למעלה מן הענין, דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית (טו, לח), קפץ קרח ואמר למשה, אתה אומר ונתנו על צצית גנר. טלית שכולה תכלת, מה היא שיהא פטורה מן ציצית, א"ל משה חייבת בציצית, א"ל קרח טלית שכולה תכלת אינה פוטרת עצמה, וארבעה חוטין פוטר אותה. בית מלא ספרים, מהו שתהא פטורה מן המזוח, א"ל חייבת במזוחה א"ל כל התורה כולה "ע"ח פרשיות שיש בה, כולן אין פוטרות את הבית ושתי פרשיות שבמזוזה פוטרות את הבית. א"ל דברים אלו לא נצטוית עליהם ומלבר אתה בודאם. הה"ד ויקח קרח", ע"כ.

וביארו המפרשים טענת קורח, דהנה איתא בגמ' (מנחות מג, ע"ב): "תניא, היה ר' מאיר אומר: מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר: ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתיב: כמראה אבן ספיר דמות כסא", ע"כ. הרי אמרה הגמ', שהטעם במצות ציצית שמחויב להטיל תכלת בציצית, היינו משום דכשרואה צבע זה, יבא לזכור הכסא הכבוד. ולפיכך, טען קרח, שאילו כן, שזהו התכלית במצות תכילת בציצית, א"כ, אילו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (45). Separation of Meat and Dairy.

Bittul: Nullification. Last week we mentioned certain cases where the regular nullification of sixty will not work: 1) A full insect (בריקו, 2) Orlah, 3) Terumah, 4) Important items and those sold by number, 5) Temporary issurim, 6) Chametz on Pesach. We continue with more cases where sixty won't work.

Milsa Da'vida Letama: Items Made to Give Taste. Items like prohibited spices that are made to give taste and do give taste in small amounts to big volumes, are not botul in sixty since their taste is felt. Even there, though, if it is determined that there is no taste, such a small piece in a huge pot, it is permitted.

Concentrated Items. Nowadays one can buy products that have their water content removed and are turned into concentrated cubes, powders or thick liquids. If these items are non-kosher, *milchig* or *fleishig*, and fall into a pot where they can cause a problem, we must have sixty times the original volume of the food, because that is how powerful the taste is (1).

Davar Hama'amid: Coagulating Agent. There are forbidden ingredients that are less than one sixtieth in volume, that have a

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליס"א, ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס

chemical power to solidify the mixture from a liquid into a solid. Since this result can be seen, it is as if the *treif* item itself can be seen, and the *Rabanan* decreed that it cannot be nullified. This has major implications for *kashrus* agencies because *gelatin* that can be made from unkosher animals is used to coagulate food items. Similarly, enzymes that solidify can be made from it. However, this is only if the *treif* alone caused it to solidify. If two items, a *treif* and kosher item, caused it to solidify, it is permitted. This is known as "zeh v'zeh gorem," when a new entity or characteristic of an entity [solidifying] occurs by using two items, one *assur* and one *mutar*, it is permitted. The **Taz** (2) explains this to mean when the *issur* alone could not have done it, but if the *issur* alone could have solidified the mixture, even if the permitted item could also have done so, it's prohibited. This *issur* is based on the *Gemara*: "Since it solidifies [the cheese] it is as if the issur is recognizable." (3)

<u>Items That Give a Color.</u> Certain forbidden items, even when they are less than one sixtieth, give color into the mixture. Since many opinions hold that these are not *botul* in sixty, we are strict by *Torah issurim* but not by *Rabbinic issurim* (4).

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף קיד.

רשות הרבים" - Our *Gemara* relates that ה'צברק בר ביצורן להפרישו" - Iost the keys to the *Bais Medrash* on *Shabbos*, in הרבים הרבים. R' Pedas suggested that he lead some קטן אוכל נבילות אין ב"ד - that if we see a קטן אוכל נבילות אין ב"ל אוכל נבילות אין ב"ל האומי הי"גן שו"ל, we are not מרוייב to stop him. Otherwise, the idea wouldn't work, because we would have to stop them from carrying the keys. The שו"ג שו"ל paskens this way, that if one sees a קטן אוכל נבילות שי"גן שו"ל peating השוף eating השוף eating השוף eating השוף eating השוף eating השוף השוף האיסור השוף האיסור השוף eating השוף eating השוף שוף eating השוף eating eating השוף eating eatin

(שם] ביאור הלכה ח"ח brings מ בידים). He then brings a איסורי דרבען where he was asked if one may rely on this איסורי דרבע"א. A give a child a siddur to carry to shul if there is no eiruv. איסורי מושבת רע"א answers that the Rashba allows it only if it's a דער for the איסורי מושבת איש to give a minor a chumash or siddur to carry to shul, only if the minor is doing it for himself an adult can look in together with the minor. The מחבר says that a father may carry his minor son on Shabbos in a חצר (where no eiruv is necessary), even if his son is carrying a rock, which is Muktzah. This טלטול מושבי says that if it will make the child cry, the father does not have to shake the rock out of his hands. If the rock falls down on its own, the father may not pick it up, but (based on the above) may lean the child down so that he may pick it up by himself.

The בן מצחה איז אות יד'**) מנחת חינוך)** says that a קטן is really considered a, בן מצות bosay he is מנוזהר או שייך, however, it's just not בר דעת be say he is מנוזהר. He brings our *Gemara* here as a proof, since we see that one may not feed or assist a minor to be *oiver issurim*. ע"ש.

הוא היה אומר

שו"ת מנחת יצחק ליקוטי תשובות ס' (2) ט"ז פאיג (3) (1) שו"ת מנחת יצחק ליקוטי תשובות ס' (2) ט"ז פאיג (3) עבודה זרה לה. (4) עייו פרי חדש יו"ד קב:ה

R' Boruch Sorotzkin zt"l (Telzer Rosh HaYeshivah) would say:

"רב לכם בני לוני" - Rashi says that Korach's eye tricked him. Since a person has two eyes, he should have stated that his 'eyes' tricked him. The problem was that Korach's view was myopic. He could only see things one way, with one eye, and so he failed. Perhaps this is why he justified his argument, seeing that *Shmuel Hanavi*, his descendant, was destined to be a leader. In order to be a true leader, a person has to be able to see things from more than one vantage point."

A Wise Man would say: "Try not to become a man of success. Rather, become a man of value."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533 Mazel to Nossi & Aviva Mehl
& Itchie & Mattie Goldstein on
the Chasuna of Mordechai
& Perela. May they be zoche
to build a Bayis Ne'eman
B'Yisroel אינים ולחפארה

מעשה אבות סימו

ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדת והנה פרח ממה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים ... (יז-כנ)

The Staff of Aharon, which sprouted fruit and developed nuts (almonds) proving once and for all that Aharon Hakohen and Shevet Levi were indeed the chosen tribe to serve in the Mishkan, was a miraculous stick. Chazal learn that in fact, the Match Aharon was one of the marvels that Hashem created on the first Erev Shabbos of Creation, during בני השמשות (twilight) and it was later concealed away. Ultimately it will be found in the hand of Moshiach, as he arrives to liberate the Jewish people. *Hashem* purposely created this staff in advance, to eventually be a source of *Kiddush Hashem* at a later time.

Living in a ghetto under the threat of Aktions, disease, deportations and starvation was a constant way of life for millions of Jews during the tragic years of the second world war. Finding enough food to feed mothers, fathers, brothers and sisters was essentially a race to see who can locate and provide nourishment before the other. One young boy lived together with his mother and sole surviving sister in the ghetto and his life revolved around seeing to it that they had enough to eat during those bitter days. He would go out daily foraging until he could bring home his prize and his devotion to his mother and sister knew no bounds. He was prepared to risk his life for them. In fact, he did just that.

One day as he was returning home from a fruitful day of scrounging, a strange silence hung on the streets - the silence that followed death and Aktions. Running into his room, he discovered that it had been broken into, looted, and his sister, his one and only most precious sister was gone! She had been taken by the Gestapo, explained a neighbor quietly.

Without thinking, he tore out of the room and ran straight to the Gestapo headquarters! Bursting into the bustling office, he was met at the desk by a young clerk who was amused at the wild-eyed look of the teenage Jew. "What do you want here, Jew?" he asked. "To be shot on the spot? No problem." He unhooked his revolver.

"You took my sister," spat out the boy in an accusing voice which surprised even the Nazi.

"Really? Who's your sister?" obliged the clerk who obviously felt used to responding to orders when they were made in a demanding voice. At this point, he motioned to another S.S. officer to come into the room and join him.

"My sister is the dark-haired girl you just brought in today," replied the brother impatiently. "I want her back!"

The second German burst into laughter. "You want her back? What strange ideas Jews have these days. You know that when Jews come in here, they don't usually go out!" The clerk now joined him in laughing as the boy stood there defiantly.

Once again, however, he shouted, "Give me back my sister!" This time, the second German, obviously a senior officer, stopped laughing and looked menacingly at the boy. "So, you want your sister back? Well, I'll tell you what," he said with a sneer, "when you will grow hair on the palm of your hand - I'll let your sister go!" He continued to stare intimidatingly.

Unthinking, the boy opened his hand. Together, they all looked at the boy's palm - which was covered with a tangle of black hair! The Nazi began screaming, "You Jewish devil! Satan! Take your sister and get out of here before I machine-gun you both!" Hysterical, he ran into the next room and brought out the girl. Instantly, the boy grabbed her hand and together they ran out of the Gestapo building, out of the ghetto and deep into the forest, where they hid from the Nazis for the duration.

How did such a thing occur? Was it a miracle? Much later, this Holocaust survivor recounted the amazing circumstances. "When I was a small child, I would help out in a factory in my hometown. One day, my hand got caught in a machine - it was a terrible accident. Somehow, the doctors managed to save my shattered hand and today I have full use and power of it. Apparently, though, the skin that was grafted onto my palm came from a hairy part of my body and in my teens, hair actually began to grow on the palm of my hand. Doctors tell me today that this is impossible, but the palm of my hand did not go to medical school!" Obviously, *Hashem* destined this young boy to protect and save his sister in a most miraculous fashion and he prepared the remedy even before the calamity. (Adapted and excerpted from "Heroes of Spirit")

HaNavi in which he declared: "Whose ox have I taken ... whom have I defrauded ... from whom have I taken a bribe...?" Chazal note that Shmuel was a descendant of Korach and his declaration of not taking money that didn't belong to him was a rectification of Korach's blunder. How so?

Chacham R' Dovid Chananya Pinto shlit''a (Pachad **Dovid**) explains that Korach was fabulously wealthy. Why did Hashem grant him such wealth; from where did he obtain his fortune? The answer lies in an unknown fact. Chazal say that in Egypt, Yosef Hatzaddik became extremely wealthy and he hid his treasure in three hiding places - one of which was later revealed to Korach, who became fabulously wealthy from it

Korach with wealth from the treasure vaults of Yose HaTzaddik who had treated his brothers with kindness and mercy despite their deep hatred and jealousy of him. It was thus the intention that when Korach would look at his wealth. he would recall Yosef's righteousness and would work hard to curb his embedded trait of jealousy and lust for power. Unfortunately, Korach did not use this heaven-sent opportunity and his wealth was therefore considered "stolen".

As a grandson of Korach, *Shmuel HaNavi* understood the depth of his ancestor's mistake and he therefore decided early on that he would not "steal" or take anything from anyone as a means of rectifying Korach's mistake.

והנה פרח ממה אהרז לבית לוי ויצא

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The simple reading of the *posukim* seems to imply that the blossoms, bud and fruit remained intact as *Moshe Rabbeinu* removed the *mateh* from the *Mishkan*. Usually a fruit tree blossoms, then it produces buds which fall off, and finally the fruit emerges. So why did these flowers remain attached forever? What is the added significance of this detail?

I once heard in the name of **R' Moshe Feinstein** zt'l that the Torah wants to teach us here an invaluable lesson. Although in mundane matters only the end product, the final result - the fruit - is what counts, when discussing spiritual matters though, we are credited for the effort invested, even if those efforts do not "bear fruit"! Hence, these buds and blossoms remained, conveying the message that even these buds - the efforts - are beloved and cherished by *Hashem*.

In a similar vein, I saw another pshat from **R' Simcha Shepps** zt'l, which is slightly different. He says that, l'havdil, in secular studies, all the required prerequisites are just as they sound - steps on the way to a final Masters degree. Yet, in ruchniyus, every nisayon that is passed, every achievement that is reached, is an elevation in and of itself, regardless of the next step ever being realized. A person gets credit for simply making the effort in *Torah* learning and *mitzvah* matters and these *Gedolim* are teaching us with their words, how to approach the proper outlook on life. Service of *Hashem* isn't only for the elite. Each individual, on his or her own level, can bring *nachas ruach* to Him when they try.

The Gemara (Pesachim 54A) writes that the staff of Aharon with its shkaidim u'perachim, was one of the ten items created that first *Erev Shabbos*, bein hashmashos. This shows us how significant this lesson is: from creation's very outset, *Hashem* wanted us to know and internalize this *machshava*, and realize how much He cherishes all of our efforts to do His bidding!

משל למה הדבר דומה ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי ... (מו-ח)

מטל: There was once a very pious tzaddik who was admired by his followers for his open frankness in admonishing any sinner or wrongdoer whenever an occasion called for it. As much as they feared his rebuke, however, they knew that he meant it only for their good and they appreciated that quality.

One day a young man came to him and he very candidly reprimanded the man for certain faults that he observed in him. At the conclusion of his remarks, he paused and eyed the young man severely for a moment. He was not satisfied.

"Young man," he said finally, "I beg your pardon for saving to you what I have said."

"I don't think there is any reason to ask for my pardon," responded the young man, a bit surprised and rather embarrassed at the *tzaddik's* sudden change of tone, "I know you are saying this only for my good."

"I wish there was no reason for me to apologize," said the tzaddik, "but I fear there is. I noticed that my words had no effect upon you. Had they affected you when I originally said them, they would have been for your good. Since I saw that they didn't, I have no business admonishing you. Therefore, I beg your forgiveness for saying the things I said to you ..."

נמטל: Chazal tell us that just like there is a mitzvah to say something critical if it will be accepted, so too, there is a *mitzvah* not to say something that will not be accepted. If one will rebuke his friend and he knows that his words will not be accepted, he should not say it. Therefore, when Moshe Rabbeinu saw that his words had no effect on Korach because his rebuke could not penetrate his mockery, he was left with no viable way to get through to Korach. The only other option was to get rid of him. Hence, it was Korach and his followers' refusal to adhere to the advice of Moshe that ultimately brought about his downfall!

ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד ה' אל כל העדה ... (יד-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

"Chochmas Nashim Bansah Baysah." What incredible power a woman has over her husband. She can literally stand him on his feet and put light in his eyes, or completely destroy him. We know that man was created from the earth, but woman was created from man. Because of this, a man is very protective of his wife. She is actually a part of him and there is nothing that he wants more in the world than to make her happy, even if he doesn't always show it. The flip side is that because a woman was created from the rib of Adam, she feels a deep need to be loved and cherished by her husband. She can have many other things going on in her life that give her pleasure and satisfaction, but if she feels that her husband doesn't love her, her world is shattered.

It is interesting to note that the **Steipler** zt", delineates the important things to look for in a *shidduch*. One of the things a girl should look for in a boy is *middos tovos*. But when he writes what a boy should look for in a girl, he doesn't say *middos tovos* in general. He says only one *middah*, MERUTZAH! A girl that is happy and satisfied with whatever she has. The most important *middah* for a girl to have in marriage is this. A man deeply wants to make his wife happy, but if nothing is ever good enough for her, she will never be happy and neither will he. Happiness does not depend on how much one has, as we see so clearly from the wife of Korach. No matter what she had, it never satisfied her, she was always jealous of others. This is the opposite of a merutzah. Korach was one of the carriers of the Aron, a very respected and honorable job. And yet, his wife would say, "Look what a shlepper you are!" When all the *Leviim* were shaved by Moshe, she would say, "Look at what Moshe did to you. How humiliating and disrespectful!" Even though all the Leviim were shaved, including Moshe himself, she chose to see only the negative and break her husband, rather than build him. The fact that she only saw what she did NOT have and would turn a wonderful situation into a complaint, was the catalyst for the downfall of her husband and his entire gathering.